

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิจัยประเมินโครงการค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษานักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 ถึงเดือนกันยายน 2547 จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำเสนอผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบของบุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษานักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเที่ยวนอกหน่วยกิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการนำเสนอข้อมูลซึ่งเป็นผลของการประเมินความเหมาะสมของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยอนุมัติผลการดำเนินงานตามลำดับขององค์ประกอบของบุทธศาสตร์ทั้ง 5 องค์ประกอบ ดังนี้คือ

1. ด้านความเหมาะสมของ การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา
2. ด้านความเหมาะสมของ การระบุปัญหา เป้า
3. ด้านความเหมาะสมของ การกำหนดเป้าหมายบุทธศาสตร์
4. ด้านความเหมาะสมของ การสร้างหน่วยระบบทำงานบุทธศาสตร์
5. ด้านความเหมาะสมของ ทรัพยากร ใบอนุญาต

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความเหมาะสมของ การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ แสดงรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหา เชิงพัฒนาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ จำแนกรายข้อ

การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม
1. นักศึกษาไม่เข้าใจการวิเคราะห์ปัญหาและการกำหนดปัญหาการวิจัย	2.87	0.48	มาก
2. นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงหัวข้อวิทยานิพนธ์หลายครั้ง	2.54	0.65	มาก
3. นักศึกษาขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	3.00	0.00	มาก
4. นักศึกษาไม่มีความมั่นใจในการเลือกใช้สติ๊กใน การวิจัย	3.00	0.00	มาก
5. นักศึกษามีปัญหาในการสรุปข้อมูลเพื่อนำมาเขียนวิทยานิพนธ์	2.97	0.16	มาก
6. ระยะเวลาการเรียน 1 ปี ทำให้การค้นคว้าและทำงานวิจัยมีน้อย	2.89	0.28	มาก
7. ระยะเวลาการพนออาจารย์ที่ปรึกษามีน้อย	2.67	0.32	มาก
8. ขาดแหล่งค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2.48	0.57	มาก
9. รายงานของการเรียนเทอนสองมีนาก ทำให้ไม่มีเวลาค้นคว้าและ ทำงานวิจัยต่อ	2.48	0.24	มาก
10. นักศึกษาไม่เข้าใจรูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์	2.93	0.00	มาก
รวม	2.84	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหา เชิงพัฒนาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ พนว่า ความเหมาะสมของการวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า ความเหมาะสมเกี่ยวกับปัญหา เชิงพัฒนารายข้ออยู่ในระดับมาก

องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเหมาะสมของการระบุปัญหาเป้า

การประเมินความเหมาะสมของการระบุปัญหาเป้าจากความคิดเห็นของนักศึกษา
เกี่ยวกับการระบุปัญหาเป้าของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ แสดงรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการระบุปัญหาเป้าหมายของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ จำแนกรายข้อ

การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม
1. ขาดรูปแบบในการเรียนการสอนวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา	3.00	0.00	มาก
2. นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ได้สอบโครงการร่างวิทยานิพนธ์	2.84	0.21	มาก
3. นักศึกษาขาดพฤติกรรมตามมาตรฐานบัณฑิตศึกษา	2.67	0.15	มาก
รวม	2.83	0.05	มาก

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าความเหมาะสมของการระบุปัญหาเชิงพัฒนาในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นการขาดรูปแบบในการเรียนการสอนวิทยานิพนธ์ ในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งนักศึกษาได้ประเมินว่าโครงการค่ายวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสมในการแก้ปัญหานี้

องค์ประกอบที่ 3 ด้านความเหมาะสมของการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ 4 ประเด็นดังนี้คือ

- ความเหมาะสมของรูปแบบค่ายวิทยานิพนธ์
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์
- มีพฤติกรรมตามมาตรฐานบัณฑิตศึกษา
- มีความพึงพอใจต่อโครงการค่ายวิทยานิพนธ์

ผลที่ได้จากการประเมินทั้ง 4 ประเด็นข้างต้นนี้ ผู้วิจัยนำเสนอเรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. ประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบค่ายวิทยานิพนธ์

จากการสำรวจ การสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยพบว่าทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่าค่ายวิทยานิพนธ์มีประโยชน์และส่งผลให้นักศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้จริง จากการสำรวจโดยการให้อาจารย์และนักศึกษาจัดลำดับความสำคัญ ของกิจกรรมโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ ทำให้พบว่ารูปแบบของค่ายวิทยานิพนธ์มีความสำคัญสำหรับนักศึกษาดังรายละเอียดเสนอในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าร้อยละและการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมในโครงการเข้าค่ายวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาภาษาศาสตร์การพัฒนา

ข้อ	กิจกรรม	ร้อยละ	ลำดับ
			ความสำคัญ
1	ได้พนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	49.0	1
2	ได้ใช้เวลาในการซักถามปัญหาของตนเองมากที่สุด	38.0	2
3	ได้ช่วงเวลาในการสอนเก้าโครงหรือวิทยานิพนธ์เพิ่มขึ้นจากเวลาปกติ	36.0	5
4	ได้พนประสังสรรค์กับเพื่อน	26.0	4
5	ได้เรียนรู้เพิ่มเติมในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์	24.0	6
6	ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างคนเองกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	21.0	8
7	ได้มีเวลาเขียน ค้นคว้าและแก้ไขงานที่เกี่ยวกับการเรียน	24.0	7
8	ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างคนเองกับอาจารย์	36.0	3

จากตารางที่ 4.3 สรุปได้ว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาภาษาศาสตร์การพัฒนา

ได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมทั้ง 8 กิจกรรม โดยจัดลำดับได้ดังด่อไปนี้

ลำดับที่ 1 ได้พนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลำดับที่ 2 ได้ใช้เวลาในการซักถามปัญหาของตนเองมากที่สุด

ลำดับที่ 3 ได้ช่วงเวลาในการสอนเก้าโครงหรือวิทยานิพนธ์เพิ่มขึ้นจากเวลาปกติ

ลำดับที่ 4 ได้พนประสังสรรค์กับเพื่อน

ลำดับที่ 5 ได้เรียนรู้เพิ่มเติมในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์

ลำดับที่ 6 ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างคนเองกับอาจารย์

ลำดับที่ 7 ได้มีเวลาเขียน ค้นคว้าและแก้ไขงานที่เกี่ยวกับการเรียน

ลำดับที่ 8 ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างคนเองกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

2. ประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ข้อมูลที่สนับสนุนเกี่ยวกับประเด็นนี้แสดงในตารางที่ 4.4 และ 4.5

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบการบรรยาย
เสริมความรู้เรื่องระเบียบวิธีการวิจัย จำแนกรายข้อ

การบรรยายเสริมสร้างความรู้		\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. หลังจากฟังบรรยายเรื่องการสร้างเครื่องมือในการวิจัยแล้วท่านคิดว่า ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้นเพียงใด		2.57	0.79	มาก
2. ท่านนำข้อความรู้ที่ได้จากการฟังบรรยายการสร้างเครื่องมือมาใช้มากเพียงใด		2.34	0.82	มาก
3. ท่านได้เขียนวิทยานิพนธ์หรือเค้าโครงของท่านหลังจากเข้าโครงสร้าง ให้สมบูรณ์มากขึ้นเพียงใด		2.33	0.82	มาก
4. หลังจากท่านได้เข้าร่วมโครงการแล้วท่านเกิดแรงจูงใจที่ต้องการจะ ศึกษาด้านคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองมากน้อยเพียงใด		2.80	0.51	มาก
5. หลังจากเข้าร่วมโครงการแล้วท่านมีการจัดสรรเวลาในการทำ วิทยานิพนธ์เป็นอย่างมากขึ้นเพียงใด		2.41	0.76	มาก
6. ท่านมีความมั่นใจในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์มากขึ้นเพียงใด		2.65	0.69	มาก
7. ท่านคาดว่าท่านสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนดได้ หรือไม่		2.60	0.72	มาก
8. ท่านคิดว่าโครงการนี้มีประโยชน์สำหรับนักศึกษามากเพียงใด		2.87	0.47	มาก
9. ท่านคาดหวังว่าจะพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จากโครงการนี้ มากน้อยเพียงใด		2.80	0.51	มาก
10. ท่านสามารถใช้ช่วงเวลา (17.00 – 19.00 น.) พัฒนาวิทยานิพนธ์ของ ท่านมากน้อยเพียงใด		2.49	0.72	มาก
11. ท่านได้ใช้ช่วงเวลาอีก (17.00 – 19.00 น.) ของทุกวันเสาร์ส่วน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน ได้มากน้อยเพียงใด		2.48	0.76	มาก
12. ท่านมีความพอใจในอาหารที่จัดให้ในโครงการนี้มากน้อยเพียงใด		2.68	0.60	มาก
รวม		2.59	0.37	มาก

จากการที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนามีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบการบรรยายเสริมสร้างความรู้เรื่องระเบียบวิธีการวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.37)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาอุทศาสตร์การพัฒนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเข้าค่ายวิทยานิพนธ์ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

3. ประเด็นเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมตามมาตรฐานบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินความเหมาะสมของบุหรัษศาสตร์ค่ายวิทยานิพนธ์นี้มีผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษาตามมาตรฐานของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา ในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้ประเมินพฤติกรรมทั้งหมด 5 ด้านคือ ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม ด้านการแสดงออกถึงความเพียรนานะ ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข ด้านการส่งเสริมเพื่อส่วนรวม รายละเอียดแต่ละด้านขอนำเสนอในตารางที่ 4.5-4.10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาอุทศาสตร์การพัฒนา ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม

องค์ประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม			
1. เข้าใจเจตนาภัยและข้อกำหนดต่างๆ ของหลักสูตรที่ศึกษา	2.71	0.46	มาก
2. กำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการเรียนรู้ของตนเองโดยสอดคล้องกับหลักสูตร	2.53	0.53	มาก
3. วางแผนการศึกษาค้นคว้าอย่างสมเหตุสมผล	2.61	0.50	มาก
4. ยอมรับหลักเกณฑ์และมาตรฐานของผู้อื่นที่แตกต่างจากตนเอง	2.68	0.48	มาก
5. นิยมในการใช้ปัญญาและดำรงความยุติธรรม	2.78	0.44	มาก
6. เป็นที่วางใจได้ไม่กลับกลอก	2.79	0.41	มาก
7. วางแผนได้เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	2.70	0.51	มาก
8. แต่งกายได้เหมาะสมกับสถานที่ต้องตามกาลเทศะ	2.73	0.49	มาก
9. กิริยามารยาทดี เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	2.83	0.43	มาก
10. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	2.73	0.47	มาก
11. มีใจเอื้อเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	2.73	0.46	มาก
12. เสียเวลาส่วนตัวเพื่องานส่วนรวม	2.57	0.57	มาก
13.. จิตใจสงบ ควบคุมอารมณ์ได้	2.63	0.51	มาก
รวม	2.69	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯ ศาสตร์การพัฒนา มีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯ ศาสตร์การพัฒนามีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสมทุกข้อ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามมาตรฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯ ศาสตร์การพัฒนา ด้านการแสดงออกถึงความเพียรนานะ

องค์ประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการแสดงออกถึงความเพียรนานะ			
1. ให้เวลาอย่างมากแก่การอ่าน กิด และเขียนในสาขาวิชาที่ศึกษา	2.45	0.54	มาก
2. สนใจกับผู้อื่นในเรื่องที่ศึกษาบ่อยๆ	2.42	0.56	มาก
3. เมื่อพบข้อขัดข้องหรือสงสัยในประเด็นที่ศึกษาจะไม่ละวง โดยง่าย	2.38	0.59	มาก
4. ไม่กลัวหรือเบื่อหน่ายถ้าจะศึกษาหรือค้นคว้าในเรื่องที่ยาก	2.42	0.55	มาก
5. มีผลงานทางวิชาการที่สำเร็จโดยผ่านความยากลำบาก	2.23	0.63	มาก
6. มีความคิดหรือโครงการจะทำงานสิ่งงานอย่างที่ต้องใช้ความมานะบากบั้น	2.42	0.56	มาก
รวม	2.39	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯ ศาสตร์การพัฒนา มีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการแสดงออกถึงความเพียรนานะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.39$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯ ศาสตร์การพัฒนามีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการแสดงออกถึงความเพียรนานะ ในข้อการมีผลงานทางวิชาการที่สำเร็จโดยผ่านความยากลำบาก ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.63) ส่วนร้อยละนี้อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามมาตรฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์

องค์ประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานนักศึกษา ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สนใจที่จะคิดค้นหาที่มาและที่ไปของสิ่งต่างๆ	2.42	0.54	มาก
2. ระบุองค์ประกอบหรือโครงสร้างของสิ่งของหรือเหตุการณ์ได้	2.40	0.57	มาก
3. เลี้งเห็นความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบ	2.34	0.53	มาก
4. คาดคะเนผลรวมได้เมื่อทราบเหตุปัจจัยหรือองค์ประกอบ	2.40	0.56	มาก
5. ทำการวิเคราะห์เชิงระบบเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งของต่างๆ ได้	2.47	0.52	มาก
6. ทำการออกแบบระบบเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือสิ่งของต่างๆ ได้	2.35	0.57	มาก
รวม	2.40	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนามีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนามีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.53) ส่วนข้ออื่นๆ นั้นอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข

องค์ประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานนักศึกษา ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สนใจวิเคราะห์ประเด็นปัญหาของเหตุการณ์หรือสิ่งของ	2.50	0.58	มาก
2. เลี้งเห็นปัญหาได้เมื่อมีเหตุการณ์หรือสิ่งของที่ส่อปัญหา	2.52	0.52	มาก
3. เลี้งเห็นวิธีแก้ปัญหาได้เมื่อมีเหตุการณ์หรือสิ่งของที่เป็นปัญหา	2.45	0.56	มาก
4. สนใจประเมินผลของวิธีแก้ปัญหา	2.53	0.54	มาก
5. เก็บข้อมูลเชิงวิเคราะห์ทางเหตุปัจจัยหรือองค์ประกอบของปัญหา	2.38	0.54	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

องค์ประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข			
6. พูดเชิงวิเคราะห์หาเหตุปัจจัยหรือองค์ประกอบของปัญหา	2.35	0.54	มาก
7. เขียนเชิงประเมินเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหา	2.33	0.54	มาก
8. พูดเชิงประเมินเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหา	2.38	0.55	มาก
รวม	2.43	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบุทธศาสนาสตรีการพัฒนามีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบุทธศาสนาสตรี การพัฒนามีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 0.43) ส่วนข้ออื่นๆ น้อยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบุทธศาสนาสตรีการพัฒนา ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม

องค์ประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม			
1. ไฟใจที่จะช่วยกระทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ของหมู่คณะโดยรวม	2.71	0.51	มาก
2. เข้าใจและนิยมในหลักการแบ่งขันเชิงเสริมสร้าง	2.59	0.53	มาก
3. ไม่นิยมในการแบ่งขันเชิงทำลาย	2.76	0.48	มาก
4. เห็นคุณค่าและพร้อมจะช่วยผูกความยุติธรรมในสังคม	2.78	0.44	มาก
5. ไม่แบ่งแยกพวกเพาเวอร์อันจะทำให้เสียความกลมเกลี่ยวในหมู่คณะ	2.73	0.53	มาก
6. รู้รักสามัคคี คือ รู้ความสำคัญและรักที่จะดำรงความสามัคคี	2.84	0.39	มาก
7. มีความเป็นผู้นำในฐานะที่อนาคตจะมีหน้าที่การงานเป็นผู้นำในสังคม	2.54	0.57	มาก
รวม	2.71	0.338	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯทศศิลป์การพัฒนา มีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯทศศิลป์การพัฒนามีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯทศศิลป์การพัฒนา โดยภาพรวม

องค์ประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ระดับบัณฑิตศึกษา			
1. ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม	2.71	0.33	มาก
2. ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม	2.69	0.29	มาก
3. ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข	2.43	0.43	มาก
4. ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์	2.40	0.41	มาก
5. ด้านการแสดงออกถึงความเพียรนานะ	2.39	0.40	มาก
รวม		2.55	0.30
มาก			

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯทศศิลป์การพัฒนานี้ มาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาฯทศศิลป์การพัฒนา มีมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทุกด้านในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับ พบว่า อันดับที่หนึ่งด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม อันดับที่สองด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม อันดับที่สามด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข อันดับที่สี่ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ อันดับที่ห้าด้านการแสดงออกถึงความเพียรนานะ

4. ประเด็นเกี่ยวกับการมีความพึงพอใจต่อโครงการค่ายวิทยานิพนธ์

สำหรับการประเมินในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้สำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ ผลการวิจัยพบดังตารางที่ 4.11 ดังนี้คือ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษานับทัศนศึกษา ที่มีต่อค่ายวิทยานิพนธ์หลังดำเนินขุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์

ความพึงพอใจที่มีต่อค่ายวิทยานิพนธ์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีความพึงพอใจในการบรรยายเรื่องการสร้างเครื่องมือการวิจัย	3.94	0.54	มาก
2. ท่านมีความพึงพอใจในการบรรยายสถิติการวิจัย	3.69	0.68	มาก
3. ท่านมีความพึงพอใจในการบรรยายการวิเคราะห์ข้อมูล	3.75	0.76	มาก
4. ท่านมีความพึงพอใจในการบรรยายการเขียนวิทยานิพนธ์ตาม มาตรฐานของบัณฑิตวิทยาลัย	3.86	0.48	มาก
5. ท่านมีความพึงพอใจที่ได้พบอาจารย์ที่ปรึกษาประจำ ค่ายวิทยานิพนธ์	4.25	0.77	มาก
6. ท่านมีความพึงพอใจในการถามปัญหาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์	4.21	0.68	มาก
7. ท่านมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่ได้เพิ่มเติมจากการเข้าร่วม ขุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์	4.18	0.59	มาก
8. ท่านมีความพึงพอใจในสถานที่ที่บัณฑิตวิทยาลัยได้จัดให้ในการทำ กิจกรรมค่ายวิทยานิพนธ์	4.01	0.83	มาก
9. ท่านมีความพึงพอใจในช่วงเวลาที่มีกิจกรรมของค่ายวิทยานิพนธ์	3.98	0.65	มาก
10. ท่านมีความพึงพอใจในช่วงเวลาการสอนโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ บัณฑิตวิทยาลัยจัดขึ้นเพิ่มเติมจากเวลาปกติ	4.13	0.74	มาก
11. ท่านมีความพึงพอใจในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน	3.84	0.94	มาก
12. ท่านมีความพึงพอใจเกี่ยวกับอาหารที่บัณฑิตวิทยาลัยได้จัดให้ใน ช่วงเวลาที่จัดกิจกรรมค่ายวิทยานิพนธ์	3.78	0.60	มาก
รวม	3.96	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษานับถ้วนที่ติดศึกษา สาขาวิชาบัญชีศาสตร์การพัฒนามีความพึงพอใจต่อบัญชีศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษานับถ้วนที่ติดศึกษามีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษานับถ้วนที่ติดศึกษามีความพึงพอใจที่ได้พบอาจารย์ที่ปรึกษาประจำค่ายวิทยานิพนธ์ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.77) นักศึกษานับถ้วนที่ติดศึกษามีความพึงพอใจในการซักถามปัญหาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.68) และนักศึกษานับถ้วนที่ติดศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่ได้เพิ่มเติมจากการเข้าร่วมบัญชีศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.59)

องค์ประกอบที่ 4 ด้านความเหมาะสมสมของ การสร้างหน่วยระบบทำงานบัญชีศาสตร์

ในการประเมินความเหมาะสมสมของการพัฒนาบัญชีศาสตร์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประเมินตามหน่วยระบบทำงานของบัญชีศาสตร์ทั้ง 3 หน่วยระบบ คือ หน่วยระบบทำงานที่ 1 บรรยายเสริมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย หน่วยระบบทำงานที่ 2 ช่วยเหลือนักศึกษาในการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และหน่วยระบบทำงานที่ 3 ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาบัญชีศาสตร์ที่มีต่อค่ายวิทยานิพนธ์หลังดำเนินบัญชีศาสตร์จัดค่ายวิทยานิพนธ์

สำหรับผลการประเมินในหน่วยระบบทำงานที่ 1 คือ บรรยายเสริมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ขอนำเสนอด้วยตารางที่ 4.12 และหน่วยระบบทำงานที่ 2 คือ ช่วยเหลือนักศึกษาในการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอนำเสนอด้วยตารางที่ 4.13 ส่วนหน่วยระบบทำงานที่ 3 ซึ่งเป็นหน่วยระบบประเมินภาพรวมของบัญชีศาสตร์การพัฒนา ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้แล้วในองค์ประกอบที่ 3 (ประเด็นที่ 4) ด้านความเหมาะสมสมของการกำหนดเป้าหมายบัญชีศาสตร์ ซึ่งพบว่าหน่วยระบบทำงานที่มีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับมาก

แรงที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบรรยาย
เสริมความรู้เรื่องระเบียบวิธีการวิจัย จำแนกรายข้อ (หน่วยระบบทำงานที่ 1)

การบรรยายเสริมสร้างความรู้		\bar{X}	S.D.	ผล
1. หลังจากฟังบรรยายเรื่องการสร้างเครื่องมือในการวิจัยแล้วท่านคิดว่า	2.57	0.79	มาก	
ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้นเพียงได				
2. ท่านนำข้อความรู้ที่ได้จากการฟังบรรยายการสร้างเครื่องมือมาใช้มาก	2.34	0.82	มาก	
เพียงได				
3. ท่านได้เขียนวิทยานิพนธ์หรือเค้าโครงของท่านหลังจากเข้าโครงการ	2.33	0.82	มาก	
ให้สมบูรณ์มากขึ้นเพียงได				
4. หลังจากท่านได้เข้าร่วมโครงการแล้วท่านเกิดแรงจูงใจที่อยากจะ	2.80	0.51	มาก	
ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองมากน้อยเพียงได				
5. หลังจากเข้าร่วมโครงการแล้วท่านมีการจัดสรรเวลาในการทำ	2.41	0.76	มาก	
วิทยานิพนธ์เป็นรูปธรรมมากขึ้นเพียงได				
6. ท่านมีความมั่นใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์มากขึ้น	2.65	0.69	มาก	
เพียงได				
7. ท่านคาดว่าท่านสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนดไว้	2.60	0.72	มาก	
หรือไม่				
8. ท่านคิดว่าโครงการนี้มีประโยชน์สำหรับนักศึกษามากเพียงได	2.87	0.47	มาก	
9. ท่านคาดหวังที่จะพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จากโครงการนี้มากน้อย	2.80	0.51	มาก	
เพียงได				
10. ท่านสามารถใช้ช่วงเวลา (17.00 – 19.00 น.) พัฒนาวิทยานิพนธ์ของ	2.49	0.72	มาก	
ท่านมากน้อยเพียงได				
11. ท่านได้ใช้ช่วงเวลา (17.00 – 19.00 น.) ของทุกวันเสาร์สร้าง	2.48	0.76	มาก	
ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนได้มากน้อยเพียงได				
12. ท่านมีความพอใจในอาหารที่จัดให้ในโครงการนี้มากน้อยเพียงได	2.68	0.60	มาก	
รวม	2.59	0.37	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบรรยายเสริมสร้างความรู้เรื่องระเบียบวิธีการวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.37)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนา ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเข้าค่ายวิทยานิพนธ์ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุทธศาสตร์การพัฒนา
(หน่วยระบบทำงานที่ 2)

องค์ประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ดีของท่านควรได้มาจากปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น	2.79	0.50	มาก
2. ท่านมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาของหน่วยท้องถิ่น	2.25	0.64	มาก
3. ท่านมีความสามารถในการเชื่อมโยงปัญหาเชิงพัฒนามาสู่ปัญหาเชิงวิจัย	2.11	0.62	มาก
4. ท่านมีความเข้าใจในการเชื่อมโยงเกี่ยวกับขั้นตอนการระบุปัญหาเป้าไป เป็นตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	2.07	0.64	มาก
5. ท่านมีความสามารถในการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้ทั้งตัวแปร กระทำการและตัวแปรพัฒนาการ	1.93	0.66	มาก
6. ท่านมีความเข้าใจว่าปัญหาเชิงวิจัยมีความสัมพันธ์กับหัวข้อการวิจัย	2.53	0.60	มาก
7. ท่านมีความสามารถในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย	2.45	0.70	มาก
8. ท่านมีความเข้าใจว่าตั้งแต่ประสังค์ของการวิจัยมาจากการปัญหาเชิงวิจัย	2.39	0.63	มาก
9. ท่านมีความเข้าใจสมนัคฐานการวิจัยจะต้องมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การวิจัยและปัญหาเชิงวิจัย	2.49	0.58	มาก
10. ท่านมีความสามารถนำแนวความคิด ทฤษฎีและข้อมูลจากการวิจัย มาสร้างเป็นสุทธศาสตร์การพัฒนาที่ใช้ในการวิจัยได้	2.17	0.70	มาก
11. ท่านมีความสามารถในการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างใน การวิจัย	2.36	0.67	มาก
12. ท่านมีความสามารถในการกำหนดรูปแบบของการวิจัยทดลอง	2.07	0.68	มาก
13. ท่านมีความเข้าใจในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ทำวิจัย	1.93	0.66	มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

องค์ประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
14. ท่านมีความสามารถในการหาคุณภาพของครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	1.83	0.68	มาก
15. ท่านมีความเข้าใจในสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	1.82	0.69	มาก
16. ท่านมีความสามารถในการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย	1.79	0.72	มาก
17. ท่านมีความสามารถในการเขียนโครงร่างการวิจัยได้	1.89	0.74	มาก
18. ท่านมีความสามารถในการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ได้	1.76	0.69	มาก
19. ท่านมีความเข้าใจในรูปแบบของการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 8 รูปแบบ	2.07	0.72	มาก
20. ท่านมีความเข้าใจในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา	2.28	0.74	มาก
21. ขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัยชั้ดเจนเพียงใด	1.80	0.80	มาก
22. อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือมากน้อยเพียงใด	2.46	0.77	มาก
23. รายวิชาที่เรียนให้ข้อความรู้ในการทำวิทยานิพนธ์มากน้อยเพียงใด	2.29	0.80	มาก
24. การค้นหาข้อความรู้ที่มหาวิทยาลัยจัดเตรียมไว้ให้เหมาะสมเพียงใด	2.09	0.84	มาก
25. เจ้าหน้าที่สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยช่วยประโภชน์ได้มากน้อยเพียงใด	2.49	0.74	มาก
26. เวลาที่กำหนดให้เรียนจบหลักสูตรเหมาะสมเพียงใด	2.39	0.77	มาก
27. กิจกรรมในการเรียนส่งเสริมในการทำวิทยานิพนธ์มากน้อยเพียงใด	1.97	0.80	มาก
28. กิจกรรมจากผู้สอนช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์มากน้อยเพียงใด	2.16	0.67	มาก
29. คำอธิบายข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ชัดเจนสำหรับ ท่านมากน้อยเพียงใด	2.26	0.82	มาก
30. หน่วยงานของท่านมีกิจกรรมส่งเสริมให้ท่านได้ทำวิทยานิพนธ์ มากน้อยเพียงใด	2.14	0.74	มาก
รวม	2.17	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.13 พนว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา_yุทธศาสตร์การพัฒนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.32)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา_yุทธศาสตร์การพัฒนา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพส่วนใหญ่อยู่ระดับมาก สำหรับข้อที่อยู่ระดับดี 3 อันดับแรก คือ ข้อที่หนึ่ง หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ดีของท่านควรได้มาจากปัญหาและความต้องของท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ข้อที่หก ท่านมีความเข้าใจว่าปัญหาเชิงวิจัยมีความ

สัมพันธ์กับหัวข้อการวิจัย ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.60) อันดับที่ 3 คือ ข้อที่เก้า ท่านมีความเข้าใจสมมติฐาน การวิจัยจะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและปัญหาเชิงวิจัย ($\bar{X} = 2.49$, S.D. = 0.58) และ ข้อที่ยี่สิบห้า เจ้าหน้าที่สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยช่วยประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 2.49$, S.D. = 0.74)

องค์ประกอบที่ 5 ด้านความเหมาะสมของทรัพยากรในบริบท

ความเหมาะสมของทรัพยากรในบริบท ทรัพยากรในบริบทในหน่วยระบบทำงานของ บุคลาศาสตร์ที่สำคัญๆ คือ นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กำหนดการเข้าค่ายวิทยานิพนธ์ วัสดุ ช่วงเวลา สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ สถานที่ อาหาร และงบประมาณ จากการประเมินโดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการและสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารของ บัณฑิตวิทยาลัย พบว่า ทรัพยากรในบริบทมีความเหมาะสม โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณมีความเหมาะสม และเพียงพอ กับการจัดโครงการครั้งนี้